

No
 sapientē sibi acceperat. apud philonem dicitur. Sapiens
 tē maxie meditat paupertatē. et in modis
 diuitijs consistit. Stultus tamen etiam diuitias
 possidet. Nunquam imperator ita parat credit
 ut nō se ad bellum parat. Numquam gubernator
 sic uela explicat. ut nō ad obsequium arma
 nita proponet. Nichil aut facites in magis p
 fuasi. quā ne ad oppidum lyrium ueniret. Si
 potes hōs uiros laudate. si nō dimitte.
 Duritia filias nulli magis quā feruentibus
 nocet. Hōs uiros offentes sacrilegiū est. a
 Toti perit ex alienis iudicijs. et ad nobis
 optimi uidentur. quod laudatores multos hēt.
 Sequimur multitudinem uelut ignis cūctus in quib;
 nulla sunt retentum. Hoc exigit ab ipse ut
 profit omib; si pōt. si min⁹ multis. si minus
 proxis. si min⁹ sibi. Nam qui se utile facit
 cū negotijs facit. Qui se malū facit nō
 tū sibi nocet. si omib; quib; hō pōtē po
 tuisset. Natura nos ad contemplatōem et actōem
 genuit. Hoc et patet. Si quis attendit quātū
 cupiditatē hēat ignota noscēdi. Cūctus

nobis nāt
 sic nos
 si tam m
 da nō uen
 ut facias
 nō tē
 tū homi
 ut abor
 sequi po
 tū uo
 hō num
 me illi
 Nemo
 bīm u
 ē in sapi
 ut hōnet
 ut tollat
 mōpib;
 uci dis
 tēda te
 git an
 ut fōm